

Kraków, 14 maja 2015r.

RECENZJA

pracy doktorskiej lek. stom. Krzysztofa Kachniarza
zrealizowanej w Samodzielnej Pracowni Wad Rozwojowych Twarzy
Katedry Ortopedii Szcękowej i Ortodoncji
Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu pt.:
**„Narażenie pacjentów z rozszczepem wargi, wyrostka zębodołowego i podniebienia
na pierwiastki toksyczne uwalniane podczas leczenia ortodontycznego
w badaniach matryc nieinwazyjnych”.**

Przedstawiona do oceny praca pt.: **„Narażenie pacjentów z rozszczepem wargi, wyrostka zębodołowego i podniebienia na pierwiastki toksyczne uwalniane podczas leczenia ortodontycznego w badaniach matryc nieinwazyjnych”** liczy 117 stron maszynopisu w typowym układzie tekstu zawierającym wstęp, przegląd piśmiennictwa, cel pracy, materiał i metody badań, wyniki badań, dyskusję i wnioski. Na końcu pracy Autor umieścił listę skrótów, streszczenie, piśmiennictwo obejmujące 97 pozycji, spis rycin, spis tabel, spis zdjęć oraz dwa załączniki.

Autor podjął ciekawy aspekt leczenia ortodontycznego powiązany z określeniem stopnia uwalniania jonów metali z aparatów ortodontycznych w grupie pacjentów z rozszczepem wargi, wyrostka zębodołowego i podniebienia, u których leczenie ortodontycznie z zastosowaniem aparatów stałych jest średnio trzykrotnie dłuższe od czasu leczenia pacjentów bez rozszczepu. Dobrze skonstruowany cel pracy z klarownie określonymi celami szczegółowymi byłby jeszcze bardziej wartościowy gdyby Kandydat postawił hipotezę zerową dla zaplanowanego badania.

Wstęp, poprzedzający cel pracy, w sposób zwarty i wystarczający określa tło przeprowadzonego badania. Natomiast następny rozdział zatytułowany „przeгляд piśmiennictwa” w moim odbiorze powinien być kontynuacją wstępu wprowadzającego w zagadnienia związane z pacjentami z rozszczepem wargi, wyrostka zębodołowego i podniebienia w powiązaniu z biokompatybilnością stopów oraz uwalnianiem jonów metali z aparatów ortodontycznych. Nawiązując do ostatniego, wymienionego aspektu

Autor zbyt szczegółowo przedstawia wyniki wcześniej już przeprowadzonych badań z niepotrzebnym przedrukiem tabel metodyki badań i wyników.

Metodyka własnych badań zawarta w rozdziale czwartym jasno określa grupy badawcze i zakres badań. Wyniki zostały przedstawione również w przejrzystej, łatwej do zapoznania się formie tabelarycznej, w postaci rycin oraz krótkich opisów.

Podjęta przez Kandydata tematyka zwraca uwagę na nowatorski aspekt wykluczenia bądź potwierdzenia wpływu uwalnianych jonów metali z aparatów ortodontycznych w czasie długotrwałego leczenia. Kwestie te w logiczny sposób zostały omówione w dyskusji potwierdzającej wagę przeprowadzonych badań.

Najważniejszym efektem badań jest pierwszy wniosek, który przyznaję przyjąłem z ulgą, stwierdzający, że jony metali z aparatów ortodontycznych użytkowanych przez czas dużo dłuższy od czasu standardowego (czyli u pacjentów z rozszczepem wargi, wyrostka zębodołowego i podniebienia) są uwalniane w dawkach znacznie poniżej toksycznych. Na tej podstawie podniósłbym rangę wniosku siódmego do wyższego pozycjonowania. Autor porównał dwie nieinwazyjne matryce do oceny poziomu jonów metali, tj. włosy i ślinę stwierdzając, że ślina wydaje się być miarodajnym biomarkerem, co może mieć szczególnie ważne znaczenie dla małych pacjentów obawiających się pobierania nawet niewielkich próbek włosów u ich podstawy. Pierwsza część wniosku nr 4 mówiąca o różnicy składu pierwiastkowego włosów pacjentów z rozszczepem od składu włosów pacjentów z grup kontrolnych to tak naprawdę nie wniosek, a wynik z którego dopiero Kandydat słusznie wnioskuje kontynuację przeprowadzonych badań.

W podsumowaniu pozytywnej recenzji stwierdzam, że założony przez Doktoranta cel badań został osiągnięty, a samą pracę oceniam bardzo wysoko. Praca spełnia merytoryczne i formalne wymogi stawiane dla dysertacji doktorskich. Dlatego przedkładam Wysokiej Radzie Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie Kandydata do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Prof. dr hab. Bartłomiej W. LOSTER